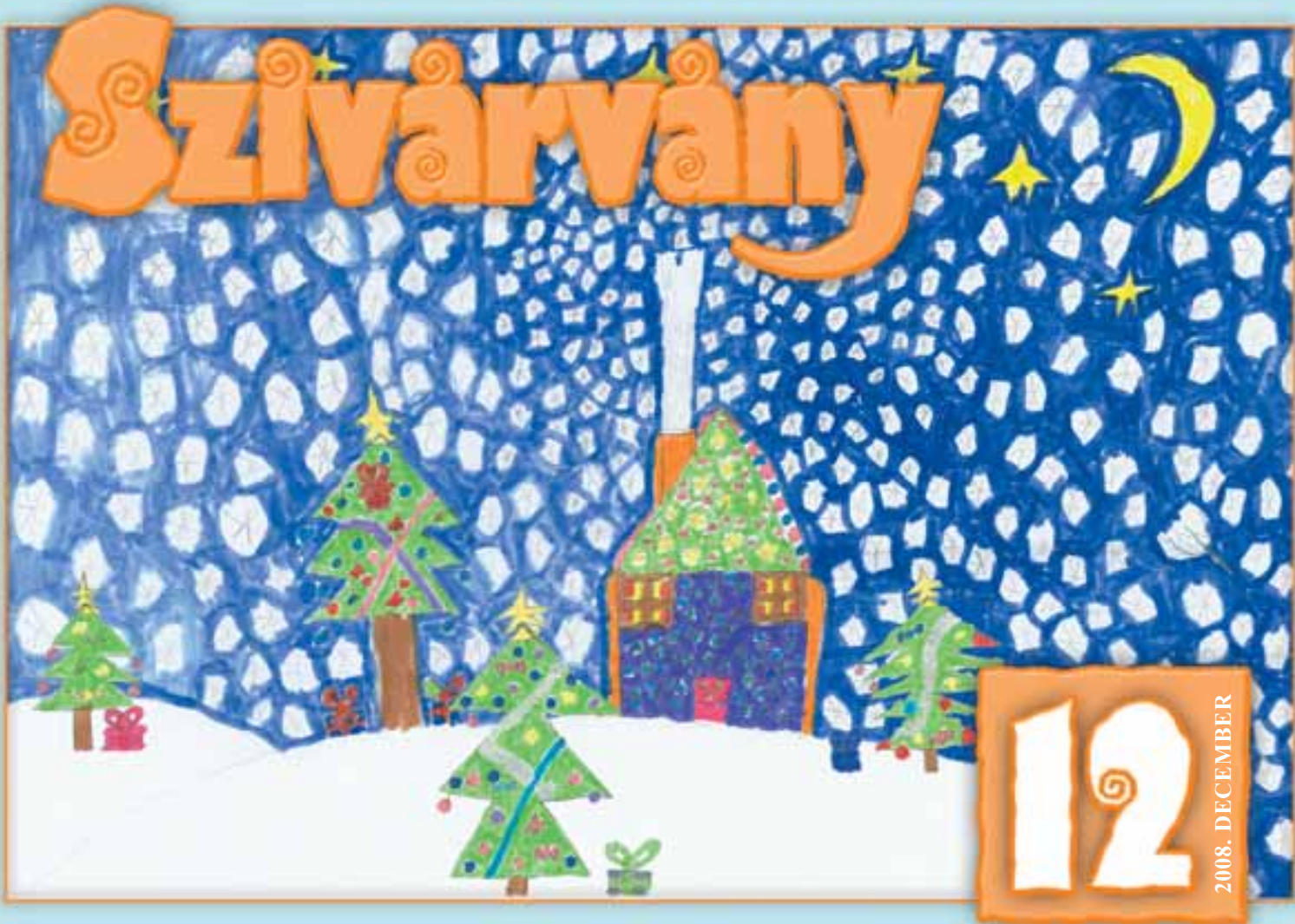

Szivarvány

12

2008. DECEMBER

A szép Szűz Mária

A szép Szűz Má - ri - a szent Fi - á - nak,
Ím í - gyen é - ne - kelt kis Jé - zus - nak:

Ö - rö - mest rin - gat - lak, szí - vem - ből ó - hajt - lak,

A - ludj, a - ludj!

Aludj el, fiacskám, rózsaszálam,
Aludj el, violám, én zöld ágam.
Örömet ringatlak...

Barmok közt, jászolban, én
gyermekem,
Aludj a szénában, szép kisdedem.
Örömet ringatlak...

Angyalok

Angyalok jártak itt az éjjel,
de nem hallottuk, mert este volt éppen.
Felkutattak minden szobát,
de nem látni rendetlenséget.

Ettek is, ittak is,
de nem hallottuk, mert aludtunk éppen.
Mikor az angyalok elmentek,
a mi házuk örökre mosolygós lett.

Józsa Klementina, Erdőszentgyörgy

LÁSZLÓ NOÉMI

Ünnep

Az ünnep nagy mézespogácsa.
Huszár vagy szív, ha lehet, tükrös.
Dagadó kalácstészta, holdfény,
pohár koccan kanálezüsthöz.

Esik a hó vagy csak eső,
esetleg térdig ér a sár.
Nincs szánkózás, de éjszaka
üvegszán házról házra jár.

A falon kusza árnyak ülnek,
a fáról csillagszíkra hull.
Mikor lefekszünk, nagyon késő,
s csak mosolygunk álmatlanul.

KISS DÉNES

Ezüstveret

Decemberben már
deret darál,
fákra fészkel
rá a tél.

Zúzmara hull
hangtalanul,
mezők, rétek
dombja, völgye
körbe-körbe'
csöndfehér.

Járok-kelek,
fehéredek,
télidőben
baktató.
Erdő, mező
ezüstveret,
melyre lassan,
hangtalanul
hull az idő,
hull a hó.

Békességet, boldogságot,
Csengőszót és gyertyalángot,
Ajándékot, szeretetet,
S mindent, ami fontos neked.
Ajtód elé fehér bársonyt,
Békés, boldog, szép Karácsonyt –

– kíván szeretettel
a **Szívárvány!**

BAK SÁRA rajzai

A jószívű leány

Írta Kovács Norbert,
Szilágysomlyó
SZILÁGYI TOSA KATALIN
rajzai

Volt egyszer
egy szegény
leány.
A Kerekerdő
közepén lakott
kis kunyhó-
jában.
Egy délután
izgatott kisegér
kapargatta
az ajtaját.

– Őzi eltörte a
lábát! Siess!

Az őz ott feküdt a
forrás mellett.

Ölébe vette,
hazavitte, és sínbe
tette a lábát.

Két hónapon át
ápolgatta, kényeztette,
míg Őzi meggyógyult.

– Jótett
helyébe jót
várj!

Őzi elbúcsúzott a
lánytól, és visszatért
az erdőbe.

Karácsonykor
patácska koppant
a küszöbön.
Őzi és a gidája állt
az ajtóban.

– Ültesd cserépbe.
Illatozni fog, és rám
emlékeztet.

– Ilyen vidám
Karácsonyestém
még sosem volt!

A tél durcásan érkezett. Kezében hozta a dörömbölő, vihart arató szelet. Csak úgy zúgott a tenyerében.

Kapukki Pukka a Cudar Bükkfa előtt sepregetett. Új cirokseprűjét vizsgálgatta.

– A tél mintha hamarabb ideért volna! Mi ez a nagy sietség? – tűnődött magában a manó.

– Szép napot, Pukka! – köszönt kutyaftában Manó Péter, és már rohant is tovább, ki tudja merre.

– Hm, micsoda üdvözlés! Meg sem áll, hogy megkérdezze, hogy vagyok! – csodálkozott Pukka.

– Jó munkát, Pukka! – hallatszott egy vékony hangocska. Pukka arra tekintett, de csak Manó Dezső távolodó hátát látta.

SIMON RÉKA
ZSUZSANNA

Mese

– Mi ez a nagy rohanás ma reggel? – bosszankodott a manó. – A tél siet, a szelek rohannak, a mese-manók meg sem állnak.

– Szervusz, Pukka! – hallatszott a mogyoróbokor mögül. Manó Bogár volt az.

Pukka ledobta a cirokseprűt, odaszaladt a bokorhoz, és komoly tekintettel kérdezte:

– Mi történik itt? Mi van veletek, hogy mindenki úgy rohan, mintha puskából lőtték volna ki!

– Kedves Pukka, a mesegyártó műhelyben nagy szűkség van most minden mese-manóra – magyarázta Manó Bogár. – Nincs időnk. Sok-sok mesét kell megírnunk. A gyerekek már várják a mesekönyveket. Jézuska holnap küldi az angyalkáit a mesékért.

Kapukki Pukka nem szólt semmit. A homlokát ráncolta, a fejét vakarta.

– Támadt egy ötletem! – toppantott a bal lábával, aztán meg a jobbal. – Elmegyek veled a mesegyártó műhelybe, és segítek a meseírásban! – mondta széles szájjal.

Felköltötte Hapci Francit. Megmagyarázta neki az aznapi teendőket, a tulipános ládikából előkotorászta varázstollát, elemózsiás kosarát megrakta aszalt gyümölccsel, és indultak is.

A mesegyártó műhely ablaka tárva, a sunyi szél ki-be surrant rajta. A mesemanók a kerek asztal mellett bóbiskoltak. Előttük papírtekercsek, és láss csodát, de milyen csodát! Savanyú csodát! Minden papírtekercs üres. Egy icipici, nyúlfarknyi mesét sem vetettek még papírra. Húha, ajjajj! Mit visznek majd az anyukák a gyerekeknek?

– Talpra, gubbasztók! Nem írtatok még egy mesét sem! – kiáltotta Pukka, amint belépett a mesegyártó műhely ajtaján. – Segíteni jöttem, hogy holnapra kész legyetek. Hoztam egy kis

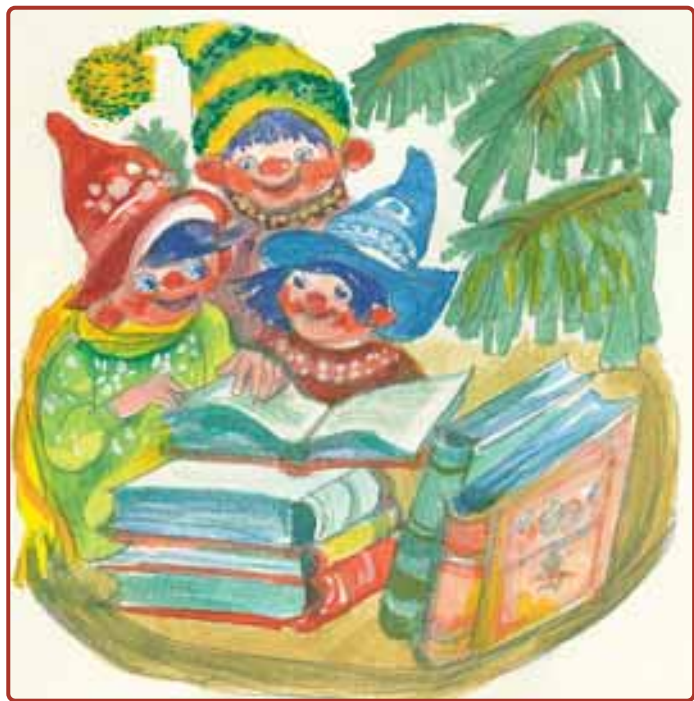

gyümölcsöt, hogy jobban haladjunk!

A manók őszintén örültek Pukkának. Sehogyssem tudtak nekilátni a meseírásnak. Tanját vert bennük a téli szomorúság, és bánatosan sajnos nem lehet mesét kitalálni. Hiába törték a buksijukat, hiába jártak fel s alá. Nem értették, mi történhetett, mert a szomorúság

eddig nagy ívben elkerülte őket. Most meg csak úgy ukmukfukk, hívatlanul beállít, se szó, se beszéd, beléjük költözik.

– Nem tudunk mesét írni – panaszkodott Manó Teri. – Az idén egy gyerek sem kaphat Karácsonyra mesekönyvet. Micsoda szégyen!

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

– De miért nem tudtok írni? – kérdezte Pukka.

– Mert, magunk sem tudjuk, miért, sírós-rívós hangulatban vagyunk. Sistergünk, bambulunk, bömbölünk, könnycseppet préselünk – magyarázta Manó Péter.

– Hát akkor csalogassuk elő a jókedvet! – nevetett Pukka. – Emlékeztek, amikor Manó Bogár utánatok surrant? Annyira elfáradt, hogy bebújt Sünék fészkebe. El is aludt Sün Sámuel mellett. Ott találtatok rá reggel.

A mesemanók kivirultak. Hasukat fogták neveltükben. Még Manó Bogár is kacarászott. Eszükbe jutott, milyen huncutul követte őket kisöccsük, s végül mint nyomta el az álom a tüskés kuckóban.

– Na, ugye! Meg is érkezett a jókedvetek! Biztos itt bujkált a közelben – mondta Pukka.

– Meg, tényleg meg! Meg hát! Tyúha! – kiáltották a mesemanók.

– Köszönjük, Pukka! Akkor kezdhetjük a meseírást – szólta boldogan Manó Péter.

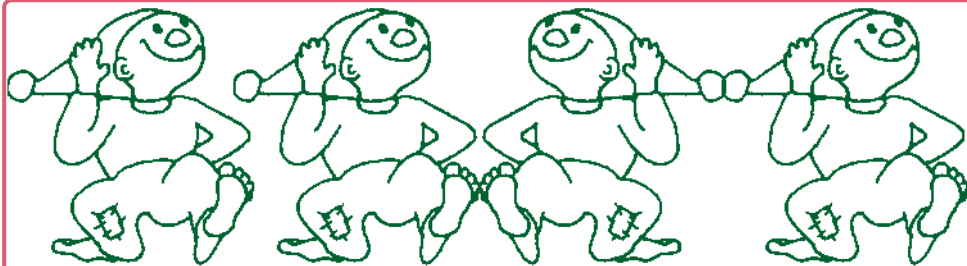
– Lássunk hozzá – helyeselt Pukka, és elővette varázstollát.

Törték a buksijukat, rőt-
ták a sorokat, születtek a
szebbnél szebb manóme-
sék. Csak úgy gyűltek a
kész papírtekercsek.

Egész éjjel dolgoztak.
Szentjánosbogárek erőseb-
ben világítottak, mint vala-
ha. Hajnalra be is fejezték a
meseírást. Megpihentek
egy kicsit, aszalt gyümöl-
csöt eszegettek, és várták
a Kisjézus angyalkáit.

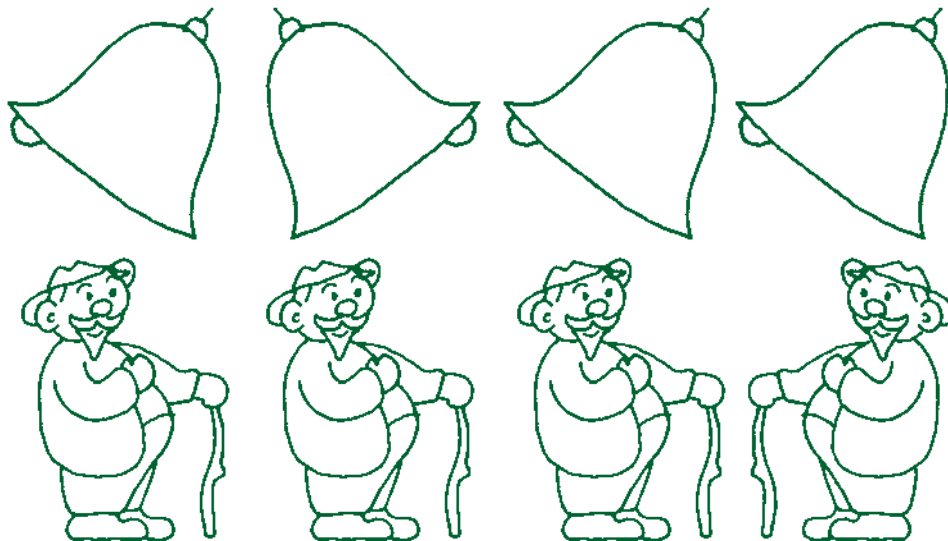
Vajon elvitték a mesé-
ket? Kaptál új meseköny-
vet? Akkor te tudod a vá-
laszt, ugye?

**Rajzold le kedvenc
meséskönyved
borítóját! A három
legszebb rajzért
meséskönyvet
küldünk ajándékba.**

KARIKÁZD BE

azt a rajzocskát, amelyik eltér a
többitől. Színezd ki a rajzokat.

Ha én Mikulás lennék,
egész évben járnék-kelnék,
s fenyegetném a gyerekeket:
– Rosszat ne cselekedjete!
S ha egy gyerek valamit kíván,
mindig azt vinném neki nyilván.
Ha egy kis játékot kér, mert szerény,
nagyot vinnék neki én.
De ha nagyot, mert kapzsi,
alig vinnék valamit.
Aki nem tud írni, rajzoljon bátran,
Mikulás bácsi úgys látja.
Aki rossz, annak nem egy, nem két,
hanem hét vesszőt vinnék.
Bizony csoki is kell!
Ki jó, sok, ki rossz, kevés.
De hiába van játék, csoki,
egészséghez kell a gyümi.
Így lenne jó szerintem Mikulásnak lenni.
Vigyázat! A gyümölcsöt meg kell enni!

Sütő Ágoston, Erdőszentgyörgy

MIKULÁS

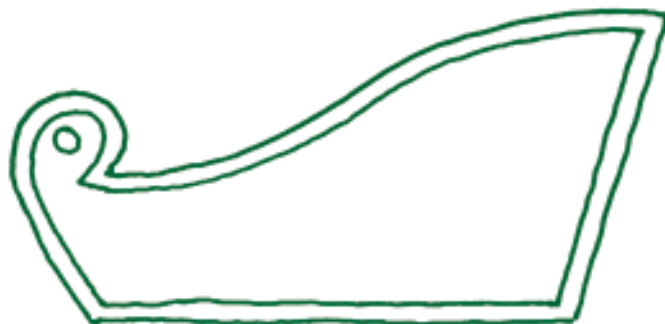
Öltöztess Mikulásnak a
ceruzádat. Feje habszivacs vagy
vattagolyó, süvege, köpenye
piros krepp-papír, szakála,
prémje gyapjú.

Farkas Petra, Árpád

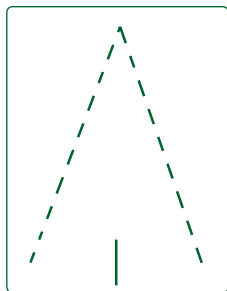
A Mikulás szánját szarvas röpti. Oldalait, a fenyőt, a szarvast kartonból vágta ki a szilágysomlyói tavalyi IV. A osztály. A szánt habszivacs golyócskák díszítik. Talpába beleszúrhatjátok a fenyőt, a Mikulást.

Áldott, boldog Karácsonyt kivánunk!

A válaszüti gyerekek piros kartonra aranyfonallal hímezték a karácsonyfát. Így öltöztették:

Erdőfülei olvasóink fenyőüdvözlete felfele nyílik. Két lapját a csillag tartja össze, belső oldala rejtja az üzenetet.

Másik ötletük a fehér papírból kivágott gyertya. Cakkos szélébe akasztgatták a szép szabályosan tekerceslt fényes cérnát, majd kartonra ragasztották.

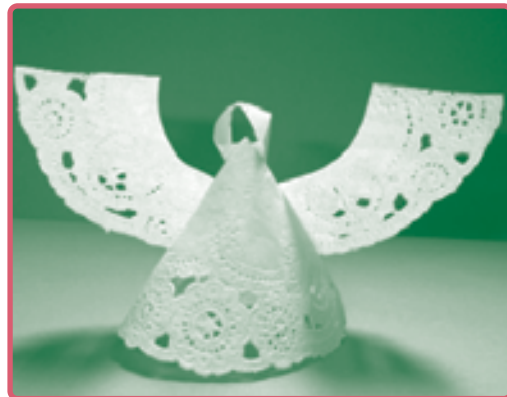

Gyönyörű, fehér takaró
Elterül a völgyben,
Száll a szélben,
Olyan, mint csillag az égen.

Mikulást hirdető,
Karácsonyt köszöntő,
Csodás évszak,
Amely hozza a gyönyörű
álmokat.

Kovács Emese, Erdőszentgyörgy

A kolozsvári Brassai
Líceum tavalyi IV. A
osztálya az üdvözet
előlapjára gyertya alakú
rést vágott. A ragasztott
lángot körülrajzolta, a
zöld papíragacsának
csak a középvonalát
kente meg ragasztóval,
a széleit bevagdosta,
felborzolta.

A csipkefinom angyalka
poháralátétből készült, három
darabból ragasztották.

A kolozsvári O. Goga
Iskola tavalyi III. osztálya
háromféle árnyalatú
zöld papírból vágta ki az
üdvözetet díszítő
fenyőket.

SZÍNEZD KI

a csodaszép korondi
tányért. Kit rajzolt rá
Márta néni?

KOCSI MÁRTA
rajza

Szivárvány-POSTA

Köszönjük a sok színes-fényes karácsonyi üdvözlét, rajzot, írást. Sokat közülük viszontláttok majd a 2009. decemberi Szivárványban, mint ahogy ezeket az oldalakat a tavaly Karácsonyra küldött kézimunkáitok, verseitek díszítik. Aiktól pedig mostanában érkezett küldemény: **Tornai Anett**, Zeteváralja; **Boros Attila**, Zetelaka; **Vass Anita Beáta**, Márton Csongor, Ülke; **Szász Csenge**, Szászfenes; **Ráduly Anikó**, Csíkszereda; **Benedek András**, Nagyszeben; **Forrai Krisztián**, Beszterce; **Bálint Márk** és **Klaudia**, Kolozsvár; **Mészáros Boglárka**, Szilágycseh; **Balogh Adrienn**, Marosvásárhely; **Cuşa Dora Maria**, Magyarláros; **Szabó Csongor**, Körtvélyfája; **Szócs Hunor**, Tordaharaszto; a **kolozsvári** Unitárius; a **nagyvárad**i Evangélikus és a Szent László Óvoda; a **székelyudvarhelyi** Eszterlánc Napközi; a **csíkkarcfalvi** óvoda; a **marosvásárhelyi** I. Cuza Gimnázium I. E; a **szászrégeni** A. Maior Iskola II. B; a **nagyvárad**i 16-os Iskola I. és II. E, a G. Coşbuc Iskola II. C; a **szatmárnémeti** Hám János Iskola I.; a **négyfalusi** Zajzoni Rab LíceumII.; a **csíkszentdomokosi** Márton Áron Iskola I. B osztálya; a **halmi** I. C; az **érkörtvélyesi** II., a **margittai** II. F osztály.

Karácsonyi kántáló

Tanuljátok meg, és énekeljétek együtt a csallóközi gyerekek karácsonyi köszöntőjét:

And-rás, And-rás, mit szunnya-do- zol már?
Nem tu- dod már, an-gyal is ü- zent már?

Hogy-ha az-tat hal- la-nád, tal-pad-ra ug- ra- nál,

Bet-le- he- mi is- tál- ló- ba vé-lünk el-bal- lag-nál.

Amott van, amott van ama híres bojtár,
Ki télen és nyáron póre gatyában jár.
Gyors és friss az mindenben, parancsolást nem vár,
A többi is igazgassa, hogy induljanak már.

Volt egyszer egy rák. Ennek a ráknak volt egy zöldes feje. Zöldes feje alatt barnás hasa. Barnás hasán tíz lába, körbe, karikába. Tíz lábából kettő olyan, hogy olló volt a végén.

Ült a rák egy pataknak a partján, és találgatósat játszott:

– Mit is vágjak, mit is vágjak? Mondjuk, levágom a bajuszomat. Vagy a katica egyik pöttyét. A szitakötő körmét. Kicikcakkozom a füvek végét, azt a végét, ami az ég fele mutat.

Így ült a fövényen a rák, és találgatott. Addig találgatott, míg belefáradt. Mert sem a bajusz-, sem a pötty-, sem a körömvágás, de még a füvek cikcakkozása sem volt kedvére való.

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy rák

– Ehh – ejtette bele unatkozva ollós lábát a patak vizébe.

Belelógatta: szétnyitotta, összecsukta, ollói vagdosták a vizet.

A patak addig hosszan zúgott-búgott. Most ez a hosszú zúgás-búgás felvágódott apró loccs-csubbokra, felvágta a rák:

– Csubbl-loccs, csubbl-loccs – így.

A rák nyitogatta az ollóit, a patak pedig aprókat csubbogott, felvágott darabokból való patak lett immár.

Ha tehetné, a rák tavasztól télíg játszott a kitalálósat, s mindegyik játékában azt találta ki, hogy le kell ülnie a patak szélére, vágnia kell az ollójával. Azt kell vágnia, ami eddig egyben volt, vágni a

hosszan zúgó-búgót. Ha tehetné, így csobogtatta a patakot.

Aztán eljött az az idő, amikor a patak vizét a tél befagyasztotta. Ott didergett a rák, dörzsölte, fújogatta ollós és ollótlan lábait a zúzmarás fövényen, aztán nyitogatta ollóit, kaparásztta velük a vastag jeget, mindhiába, semmi csobogás nem lett attól. Csupán mintha apró korcsolyák karcoltak volna, az hallatszott.

Megtudta így a rák, hogy most tél van, s ekkor leköltözött a jég alá. A jég alatt csak a homály látszott nagyon, s azt a nagyon látszó homályt bizony nem szerette a rák.

Eszébe jutottak akkor más, szépen látszó dolgok, s ezért a jég aljára – mi a patakra borult – ollójával nagy napot és felhőket karcolt, madarakat s mindent, mi az égen lakik.

Azután a hátára feküdt, vitte a patak, s ahogy fölneézett a karcolt jégre, repültek a madarak, a felhők, a nap, s minden, mi az égen lakik.

KERESS

öt különbséget a táj és a tükörképe között.

FORRÓ ÁGNES rajzai

ZÁGONI BALÁZS

Melyik másik?

Míg a kocsí Kolozsvár felé zötykölődött, Barni egyre csak a testvéreire gondolt. Olyan nehéz volt elképzelni, hogy belép a szobájába, és ott lesz két kisbaba, akiket ő még sohasem látott.

És ezek az ő testvérei.

És ezek az ő szobájában fognak lakni.

És ezek övele és a játékaival fognak játszani.

Amikor befordultak a Kőkert utcába, elkezdett szálingózni a hó. Ezen a Karácsonyon már mind a hármuknak jön az Angyal. Vajon mit fog hozni a lányoknak? Barninak hangosabban dobogott a szíve. Még egy perc, még egy fél, és látni fogja a testvéreit.

Az autó megállt a házuk előtt. Amíg Bé tata és Ika mama elkezdtek kipakolni, Barni beszaladt az udvarra, óvatosan lenyomta a kilincset, és besurrant a lakásba. Egyenesen Anya karjába szaladt. Anya megpuszilta, és magához szorította. De rég nem látták egymást!

- Hol vannak?
- Pssst! – suttogott Anya. – Végre elaludtak.
- Megnézhetem őket?
- Gyere!

Beléptek a szobába, ahol minden megváltozott. Az igaz, hogy Mackó meg a kék-sárga billenőkocsi még ott volt Anyáék ágyának egyik sarkában, pont ott, ahova négy héttel ezelőtt Barni tette, hogy a kistestvérei örüljenek, amikor megszületnek. De Mackó rogyadozott egy nagy halom rózsaszín törülköző alatt, a billenőkocsi billenője pedig egy icipicit se tudott volna billenni, mert nagy pelenkás csomagot pakolt rá valaki. És egy új bútordarab is volt a szobában: egy rácsos kiságy. Szép kék színe volt, és kis függönyei minden oldalon.

Barni Anyára nézett. Anya bólintott. Barni lábujjhegyen odalépett az ágyhoz, és nagyon óvatosan félrehúzta az egyik függönyt. Két becsomagolt *valami* feküdt az ágyon. Ami kilátszott belőlük, annak nem volt babaszíne. Inkább céklaszíne volt. De volt rajtuk icipici

szem, icipici száj és icipici orr, amin halkan szuszogtak. És Barni akkor sejtette, hogy icipici lábak és icipici kezek is vannak, csak azok nem látszanak a csomagolástól. De azt, hogy az icipici kezeken milyen iciri-piciri ujjacska lehet, azt már nehéz volt elképzelni.

Teljesen egyformák voltak.

Honnan fogom tudni, hogy melyik másik? – törte a fejét Barni. Anya, mintha kitalálta volna a gondolatait:

– Az ablak felőli Dorka, a szekrény felőli pedig Hanna – suttogta. – Megjegyezted?

Barni bólintott.

Ekkor belépett Ika mama és Bé tata. Megölelgették Anyát meg Apát is, aki a zajra előkerült a konyhából. Aztán lábujjhegyen mindenki bement megcsodálni a babákat.

Dorka felébredt. Elég furcsa hangokat adott ki, mintha egy elemes baba lenne, aki ben le akar merülni az elem. A nyekergésre Hanna is felébredt, elkezdődött az etetés, bőfiztetés, pelenkázás. Barni ült az ágya szélén, és figyelt. Ha kértek tőle valamit, segített, de a babákhoz nem mert nyúlni. Félt, nehogy bajuk essék.

Aztán, mikor elcsendesedett megint a ház, Anya maga mellé ültette Barnit, és megmutatta, hogyan kell tartani a babát.

– Egyik kezünkkel a fejét kell tartanunk,

mert ő még nem elég erős ehhez. Túl nehéz a feje! De ne félj, minden baba így születik.

Aztán nagyon óvatosan Barni kezébe adta az egyik babát. A baba nagy szemeket meresztett. Hol Barnira, hol Anyára pislogott.

– Most melyiket tartod a kezedben?

– Ööö, Hannát.

Bé tata is odajött.

– Dehogy, ez Dorka, neki van pisze orra.

Ika mama közelebb lépett, szemügyre vette a babát.

– Ez Hanna, a szeme színéről látom!

Apa is közelebb lépett.

– Ez biztos Dorka, ő a nyugtalanabb!

Ika mama, Bé tata és Apa egymásra néztek. Aztán mindenki Anyára nézett. Anya pedig Barnira.

– Barni, te miből gondolod, hogy ez Hanna? – kérdezte Anya.

– Abból, hogy most az ablak felőli hely üres. A felnőttek nevettek.

– És mi van, ha a pelenkázás közepette összecseréltük őket?

UNIPAN HELGA rajzai

Barni gondolkozott. Tényleg, akkor mi van? A baba mintha egy ici-picit mosolygott volna.

– Rám mosolygott, Anya! De te azt mondtad, hogy mindegyik babának van a karján egy cédulája, amire még a kórházban felírták a nevüket.

– Volt, de az már elázott, és levettük – sóhajtott Apa.

Anya felállt, és kiment a konyhába. A baba ekkorra már elunhatta a vitatkozást. Vagy csak hiányzott neki Anya? Barnira nézett, és sikkantott egy nagyot.

– Na, én innen tudom, hogy Hanna – szólt be Anya a konyhából.

– Jójó, ravaszkodott Barni, de melyik Hanna? Az, aki a kezemben van, vagy az, aki az ágyban fekszik? Tudod, Anya, lehet, hogy közben összecseréltük őket...

Mindenki nevetett. Barni viszont tudta már, hogy az, aki a kezében van, Hanna. Ő az, aki rámosolygott, és kiáltott is egy kicsit, csakis az ő kedvéért. Az egyik testvérével már sikerült összebarátkoznia!

Akik úgy vélik, hogy az év legszebb hónapja a december, aligha tévednek. Kezdődik Szent Miklós napjával, amelynek előestéjén minden háznál, ahol aprónépek vannak, nagy az öröm, mert mindannyiukat meglátogatja Mikulás. Bevallom: sajna, nekem soha sem sikerült megpillantanom személyesen Mikulás bácsit, mert vagy éppen akkor csukta be maga mögött az ajtót, amikor én benyitottam, vagy

Gránicsa Renáta, Gyergyószentmiklós

belealudtam a nagy várakozásba. Kérlek, írjátok meg nekem, sikerült-e valamelyiketeknek megpillantania az ajándékokkal megrakott, zsákját cipelő vagy szolgájával, a Krampuszal cipeltető Mikulás bácsit. És írjátok meg: beszéltek-e sikerült-e vele?

No, de alighogy kiörvendztük magunkat Mikulás bácsi látogatásán, már készülünk is az esztendő legszebb ünnepére. Karácsony akkor is gyönyörű ünnep, ha az „angyaljárás” szegényesre sikeredik, hiszen sajnos a mai nehéz időkben nem mindenhová vihet az

Sütő Gabriella, Gyergyóalfalu

Angyal vagy a Kisjézus annyi ajándékot, és olyan szépeket, amilyeneket szeretne, vagy amilyenekre ti is vágytok. De egy szem diónak, cukorkának is lehet örülni, hiszen a Karácsony nem az ajándékokért szép, hanem Jézus születéséért. A megváltást hozó Kisjézusra gondolunk, neki örvendünk.

Ám Karácsonnyal nem zárul le a decemberi ünneplé-

Péter Kristóf, Varsolc

kor elhagyjuk a 2008-as évet, és belépünk a 2009-esbe. Hogy milyen lesz az új esztendő? Olyan, amilyenné alakítjuk. A magam részéről azt kívánom, sikeredjék minél szebbre, boldogabbra. Ez főleg a felnőtteken, de egy kicsit rajtatok is múlik: minél jobbak vagytok, minél

sek sora. Hátra van még Szilveszter, amikor elköszönünk az óévtől, és köszöntjük az újévet. Az engem kitaláló íróbácsi meséli, hogy amikor kisfiú volt, soha sem sikerült megvárnia az éjfélt. Ő csak reggel kívánt boldog újesztenőt szüleinek. Gondolom, ti se mindnyájan várjátok meg az éjféli zenebonát, lödözéseket, harangszót. Az idén Szilveszter-

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**

buzgóbban jártok oviba, iskolába, annál boldogabbak lesznek a felnőttek. Ehhez kívánok nektek boldog új esztendőt, és hasonló jókat,

CSIIPIKE

E lapszám támogatói:

Címlap: Deák Hunor, Gyergyószentmiklós

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXIX. évfolyam, 320. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlap-szerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. ISSN 1221-776x.

Ára 2 lej

Mikulás, Mikulás,
de jó, hogy megjöttél,
piros csizmáskamba
ajándékot tettél.

Kinézek az ajtón,
hogy köszönetet mondjak,
de csilingelő szánkód
máris tovább suhan.

Így csak hálás gondolatom
száll ujjongva hozzád,
remélem, hogy jövőre is
benézel majd hozzánk.

Szőcs Rita, Erdőfüle

**Aknai Richárd,
Magyarlapád**

A téli táj csodaszép,
Mikulás már útra kész.
A zsákját becsomagolta,
Benne a sok cukorka.
Fel is pattan csengős szánra,
Kezdődhet a vidám vágta.
A kiscizmák sorra telnek,
Örül neki a sok gyermek.
Nekilátnak minden jónak,
Csodálatos ez a hónap!

Misti Alíz Erika, Kolozsvár

Lázár Izabella, Kolozsvár

**Vargyas Vivien,
Gyergyószentmiklós**

Hull a hó, hull a hó,
Várlak téged, Télapó!
Hozzál nekem Barbikát,
Finom, finom cukorkát.
A ház kéményén csússzál le,
A szobába gyere be.
A szarvasodat ne hozd be,
Mert meg talál égni a füle.

**Gábor Brigitta Barbara,
Náznánfalva**

Édesapám mesélte, hogy a Mikulás Lappföldről száll hozzánk ékes-fényes szánján. Mivel nagyon érdekel a bolygók, égitestek világa, azt is megtudtam, hogy ez a bizonyos Lappföld a mi bolygónkon van. Ha pedig a Mikulás szánja repül, így hát biztos a bolygók között is elrepül. Én azt szeretném, ha egyszer a Mikulás mellé ülhetnék, hogy közelebről láthassam azokat a bolygókat, amelyekről édesapám szokott mesélni. Ezt kívánnám a Mikulástól (no meg egy bolygós könyvet és egy űrhajót).

Rigó Árpád Botond írása és rajza, Székelysombor

Hull a hó,
fúj a szél,
Mikulás
útra kél.
Sapkáját
fejébe nyomja,
zsákját
telerakja.

**Kosztá Balázs,
Csíkszereda**

**Starmüller Boróka,
Nagyvárad**

Nagyon szeretem
a Karácsonyt. Kará-
csanyi énekeket ta-
nulok. Az angyal
szép karácsonyfát
hoz, és a család
együtt van. Idén is
várom a Karácsonyt.

**Benedek Balázs,
Gyergyószentmiklós**

**Jianu Dániel,
Szászfenes**

Rajz- üzenet

Kunstár Olivér, Árpád

Andreev Alexandra
Zsófia, Szalárd

Kenéz Zselyke,
Csíkszereda

Orbán Stefánia, Brassó

Perdi Norbert Csaba,
Kovácsna